

РЕШЕНИЕ

№ 4965

гр. София, 26.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 05.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **4251** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност.

Образувано е по жалба от адвокат – пълномощник на управителя на [фирма], против Заповед за налагане на принудителна административна мярка, № ФК-С1002-0456074/02.04.2021 г., издадена от началника на Отдел „Оперативни дейности“, Главна дирекция „Фискален контрол“, при ЦУ на НАП, с която е постановено налагане на принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект“ – магазин „П. на Т.“, находящ се в С., и забрана за достъп до него, за срок от 14 дни, на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Закона за данък върху добавената стойност.

По делото оспорващото дружество е представлявано от адвокат, който: поддържа жалбата; не ангажира доказателства, освен тези, съставляващи административната преписка; претендира възстановяване на разноски за водене на делото, съгласно представен списък. С жалбата се твърди материална и процесуална незаконосъобразност на оспорваната заповед, като се иска отмяната ѝ.

Ответникът, чрез юрисконсулт оспорва жалбата и желае юрисконсултско възнаграждение, възражаяйки за прекомерност на адвокатското.

Съдът, от доказателствата, представени от ответника и неоспорени от жалбоподателя, приема за установено следното.

На 21.03.2021 г., в 13. 10 часа служители на НАП, сред които и А. И. извършили

проверка на търговски обект - магазин за месо „Т.“, находящ се в [населено място], на [улица], стопанисван от [фирма]. А. И. извършила контролна покупка на пакет кайма от 500 гр., на стойност 4, 89 лева, като заплатила тази стойност, но продавачът в магазина – управителят И. К., който приел плащането, не издал съответно фискален касов бон от наличното устройство. След като се представили, проверяващите органи по приходите изискали отпечатване на дневен финансов отчет, в който не била отразена покупката. Нарушението е описано в протокол от същата дата, наличен на л. 19 от делото. Тези данни (установени по несъмнен начин и неоспорени от жалбоподателя) са мотивирали ответника – началник на Отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“, при ЦУ на НАП“, на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС да наложи на [фирма] принудителна административна мярка (ПАМ) „запечатване на търговски обект и забрана за достъп до обекта, за срок от 14 дни“, с оспорваната Заповед № ФК-С1002-0456074/02.04.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, в резултат на извършената проверка за законосъобразност, след обсъждане на доказателствата и на доводите на страните, формира следните изводи по съществуващото на спора.

Жалбата е подадена в срок, от пряко засегнатото юридическо лице и е процесуално допустима за разглеждане. По същество е неоснователна.

Оспорващият не опровергава констатациите, послужили като основание да бъде наложена процесната ПАМ. Неиздаването на фискален бон не се отрича от продавача – управителя К., чието саморъчно написано обяснение е приложено на л. 30 от делото. Защитната му теза е, че не е издал фискален касов бон, „в момент на разсеяност, поради инцидент от порязване“. Тезата е развита подробно от адвоката – пълномощник, с жалбата, като се твърди, че: на смяна в магазина е била А. К., но около 10 часа, при боравене с машина за рязане на месо се порязала „в областта на ръката“, поради което се обадила по телефона на съпруга си И. К.; свидетели на инцидента били служители от съседни магазини; пристигайки в магазина, И. К. „поставил ключа на входната врата“ и указал помощ на съпругата си А. П., но „вероятно поради притеснение около инцидента, само поставил ключа в ключалката, без да заключи търговския обект“. В крайна сметка причините се свеждат до твърдението, че въпреки намерението си да затвори магазина за клиенти, входната врата останала незаклучена и това позволило на органите по приходите да извършат контролната покупка. Така се обяснява бездействието на управителя да издаде фискален бон за покупката на 500 гр. кайма.

За несъмнено Съдът приема, че дружеството, като лице по чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти, чрез фискални устройства, не е изпълнило задължението (чл. 118, ал. 1 ЗДДС, чл. 25, ал. 3 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г.) да регистрира и отчита, посредством фискално устройство извършени продажби, като издава фискален касов бон в момента на плащането. В този смисъл задължението за издаване на касов бон не е предпоставено от наличието на субективни обстоятелства, като разсеяност, незнание и/или от „навиците“ на продавача в обекта, още повече, когато се касае за управител на търговското дружество, стопанисващо търговския обект. Управителят е имал възможност, въпреки притеснението си за здравословното състояние на своята съпруга да съобщи на влизашите, че магазинът е затворен. Жалбоподателят обаче не доказва, посредством писмени и гласни доказателства, че съпругата му действително е претърпяла инцидент, за да може това да послужи като косвено доказателство,

сметчаващо административнонаказателната отговорност на дружеството.

При наличие на констатирано обстоятелство, по смисъла на чл. 186, ал. 1, т. 1. б. „а“ ЗДДС компетентният административен орган действа в условията на обвързана компетентност и постановява налагане на ПАМ. Целта на принудителната административна мярка по чл. 186, ал. 1 ЗДДС е преустановяване на неправомерни действия (бездействие) на задължено лице (търговец), които действия имат за последица ощетяване на фиска (Бюджета), посредством неизпълнение на задълженията, регламентирани с цитираната наредба, респ. – със ЗДДС. Несъмнено, т. нар. „обществена опасност“ на такива нарушения е сериозна, когато се касае за нерегистриране на продажби, посредством фискално устройство. Неиздаването на фискален бон при извършено плащане е факт, който сам по себе си създава условия за т. нар. „отклонения от данъчното облагане“. От друга страна, прилагането на ПАМ по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС не е предпоставено от установяването (наличието) на преки и непосредствени вреди за фиска. Това предполага, че тогава, когато е установено извършено административно нарушение компетентният административен орган е длъжен да постанови принудителната административна мярка, която изпълнява прогласените с разпоредбата на чл. 22 ЗАНН цели. Съдът не споделя аргументите на оспорващото дружество, че прилагането на ПАМ по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ с.з. е задължително обвързано с издаването на наказателно постановление. Наличието на НП, с което е определен размер на санкция за извършено административно нарушение е предпоставка за прекратяване действието на наложена ПАМ, преди да е изтекъл определеният срок на мярката, но не е условие за постановяването ѝ, предвид чл. 186, ал. 1 ЗДДС, относно текста „независимо от предвидените глоби или имуществени санкции“. Оспорената заповед съдържа мотиви и съображения, защо административният орган е преценил да преустанови дейността на магазина за срок от четиринадесет дни. Тези мотиви позволяват на Съда да осъществи дължимия контрол за законосъобразност.

Заповед № ФК-С1002-0456074/02.04.2021 г. е издадена от компетентен административен орган, който е приложил правилно относимите материалноправно норми на ЗДДС. Жалбата, като неоснователна подлежи на отхвърляне.

При този изход на съдебния спор основателно е искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение, което Съдът, на основание чл. чл. 143, ал. 3 АПК, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ определя в размер на 100 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 143, ал. 3 АПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от управителя на [фирма], против Заповед за налагане на принудителна административна мярка, № ФК-С1002-0456074/02.04.2021 г., издадена от началника на Отдел „Оперативни дейности“, Главна дирекция „Фискален контрол“, при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: